

נארם ראש הממשלה מר לוי אשכול בכנס

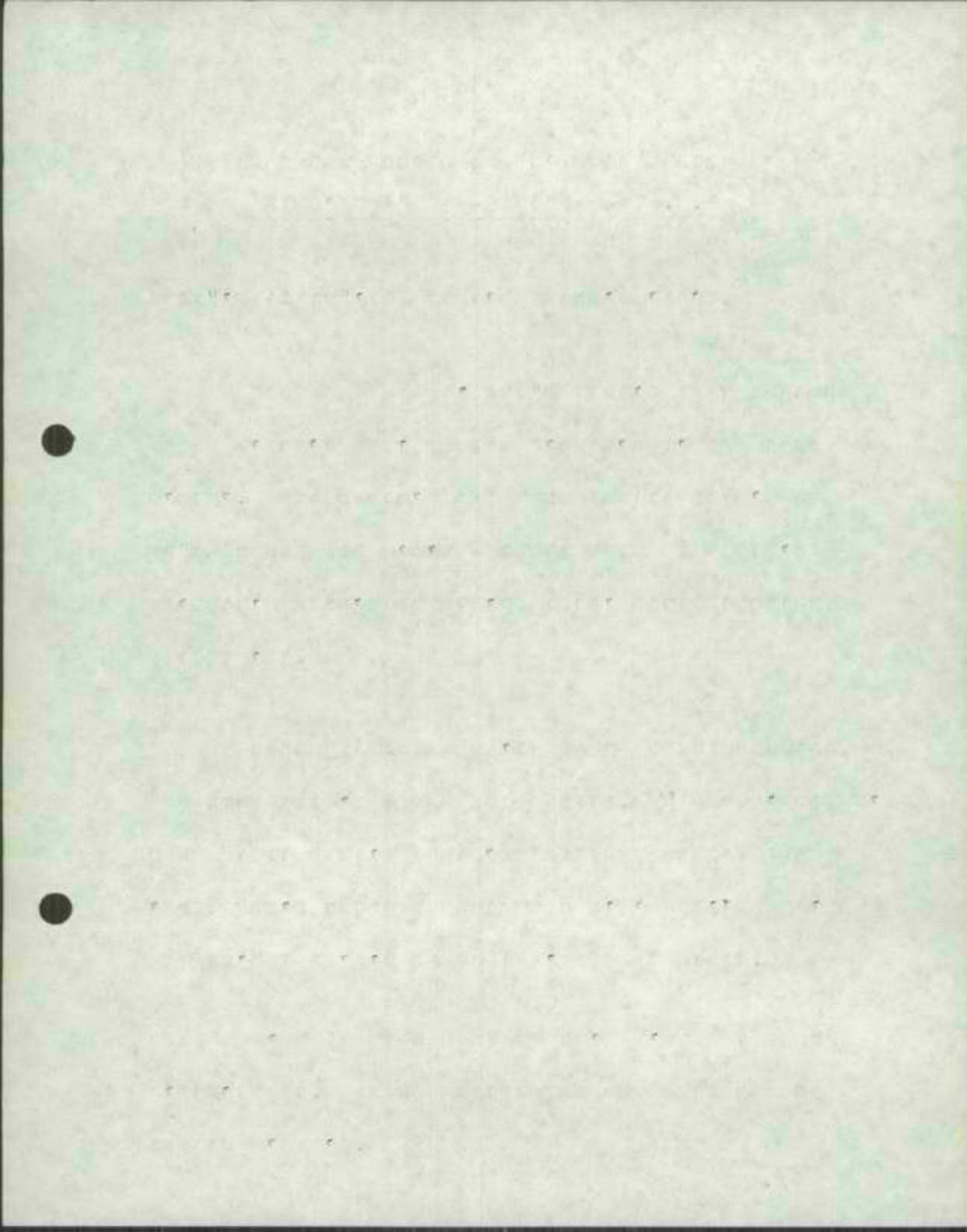
קורסי מכ"ם - גדן"ע - 3.8.67

גדן"ם וגדנע"ו, מפקדים ואורחים יקרים,

כנס זה של מפקדי גדן"ע זוטרים נערכ בתקופה
גדושה אירופית בעלי משמעות היסטורית לישראל ולעם
 היהודי. ابو מהבנאים באן לאחר נצחונו המזהיר של
 צה"ל במלחמה ששת הימים - נצחון שהוא מן הגדולים
 בהיסטוריה הצבאית של העמים, ואולי הadol והמפואר
 בתולדותינו.

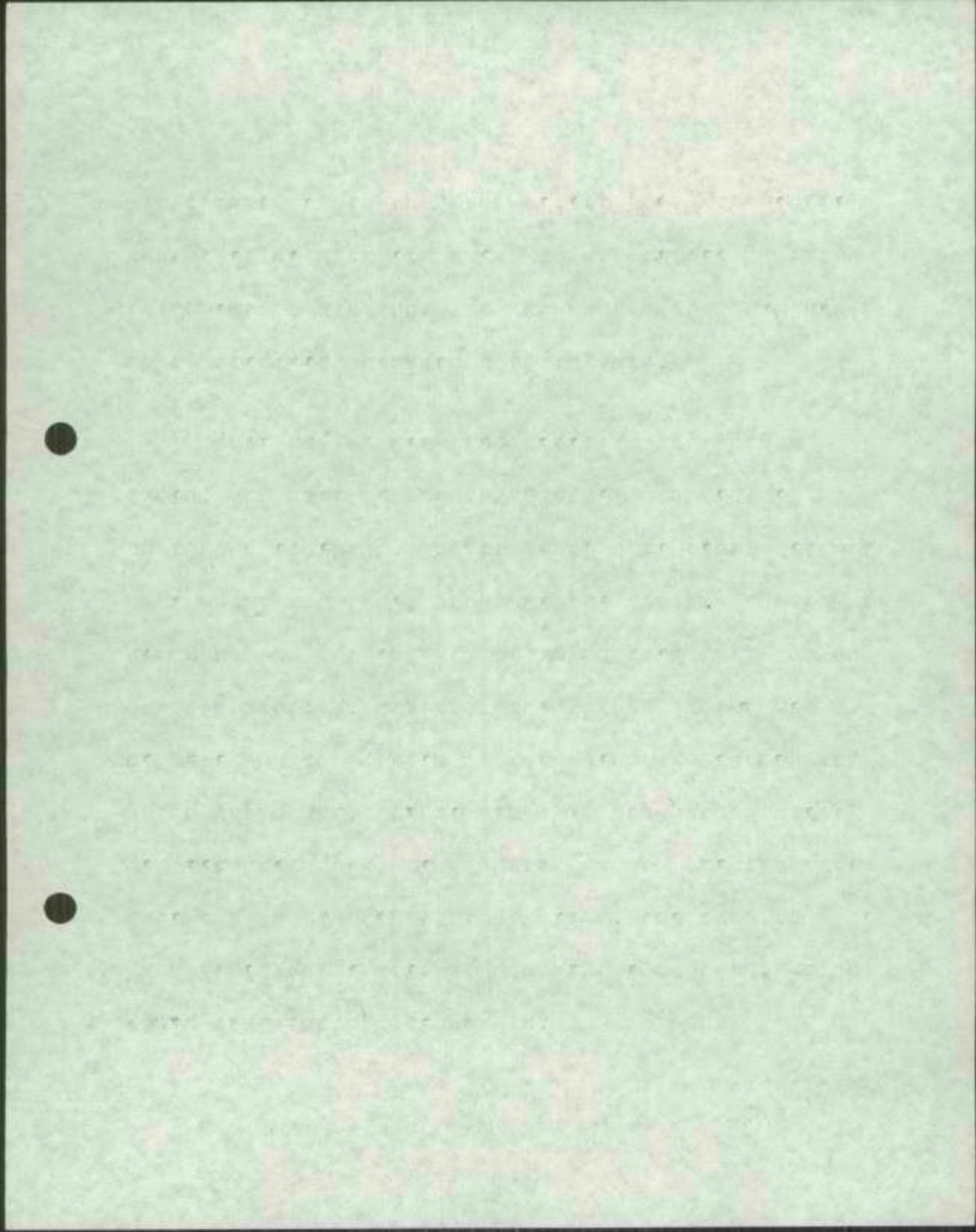
מלחמת זו נקבעה עליינו לא רק בעצם המתרחשותה,
 אלא בזמן ובנסיבות שלא אנו קבענו. אפ-על-פי-בן, היה
 מאה אותן מוכנים ודרוכים לבזבז על ארצנו, וארץ
 ידוענו להשיב מלחמה שורה ולבוש מידי האויב חבל
 אرض ששימשו בסיסים לחבלה ולאיים על בטחוננו.

היתה זו שעת הנאה של מדינית ישראל ושל העם
 היהודי כולם. שבעה המזוקה נתגלתה במלוא עצמה
 האחוזה היהודית.

שוב נוכחנו כי שותפות הגורל בינו לבין העם היהודי
בחופצותיו איננה בבחינה מליצה בלבד. גילויי החרדות
לעדרת ישראל, שנחשודרו בכל אתר ואטר בחפה היהודית,
הם פן הגילויים המופלאים בתולדות עמו.

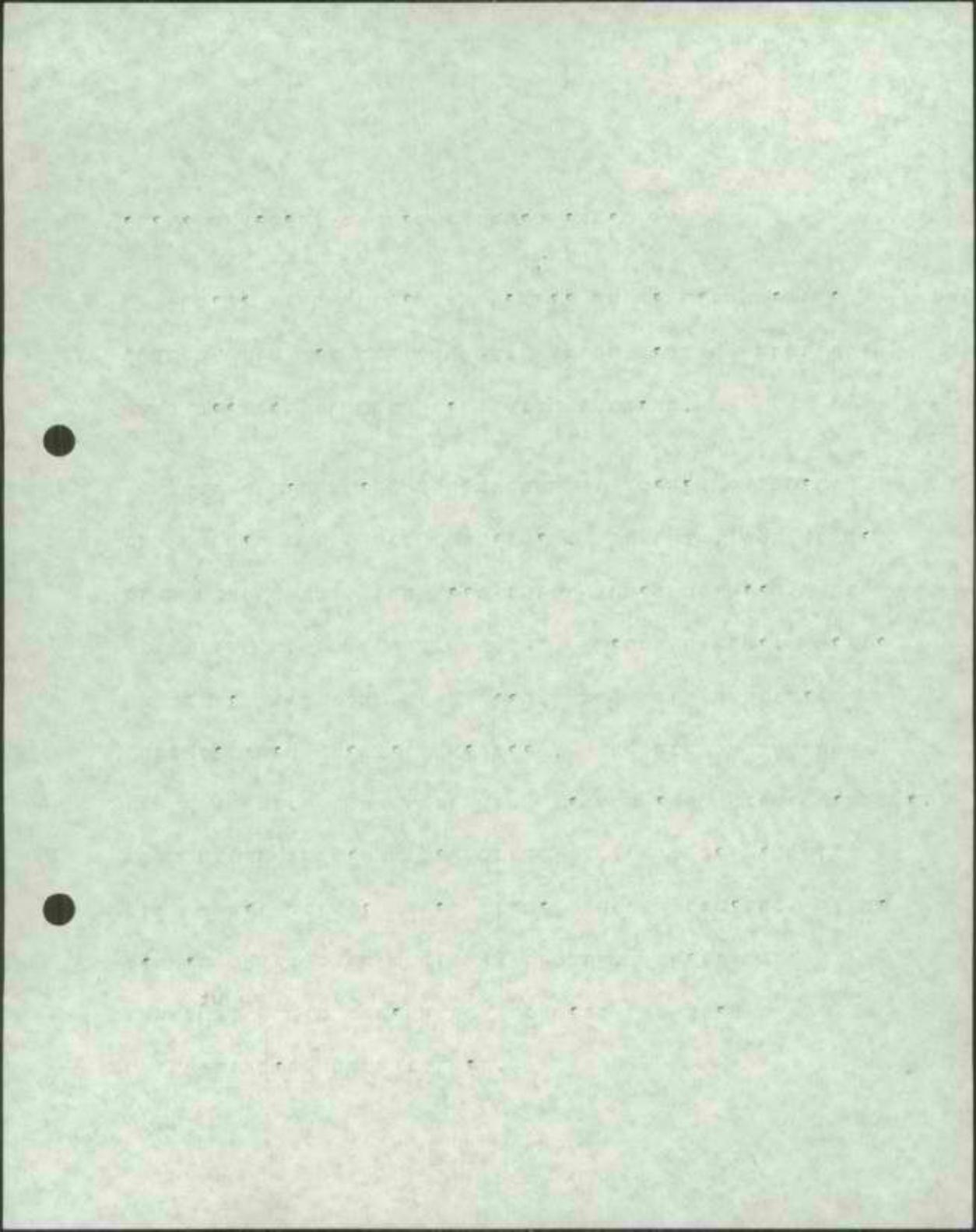
לפניהם המלחמה היו רבים בינו לבין שעסוקו בהלקאה
עצמית. הם מענו כי נתרופף הקשר בין העם היהודי
בחופצות לבין ישראל. כולם חששו מפבי נימוק בין הדור
הצעיר הגדל בארץ לבין הנער היהודי בגולה. לחששות אלה
היה מקום והם עלולים לא צוצ' שובם לא נסיק עוד זמן את
המסקנות הנכונות. ואולם, למרות כל אלה אנו ידעים
כי בימי המערה הגורלית דפקו לבוחיהם של היהודים בכל
העולם בחולם אחד. גילוי מופלא זה הוא שפטם בפניהם
סיבוכים רב תקווה, כי לא תגוטק השלשת, כי נדע לרקום
קשרי גzech עם בן-בריתנו הנאמן ביותר, וכי נוכל גם להביא
לאرض עולים מטובי בינוי של העם היהודי בחופצות ^{בздמן}
רשות / רפאל
לעתג בזבך והוביל בשנים-חגאות.

ידידי הצעיריהם, מפקדים ואורחיהם יקרים,

ראיתי צורך להזכיר את בילויי הסולידריות היהודית
בمعدבה משום שיש בכך לzechesh שבודר בישראל, אותו נוצר
שאותם מיליצאים בו שכבת גיל רעבנה ומבטיחה.

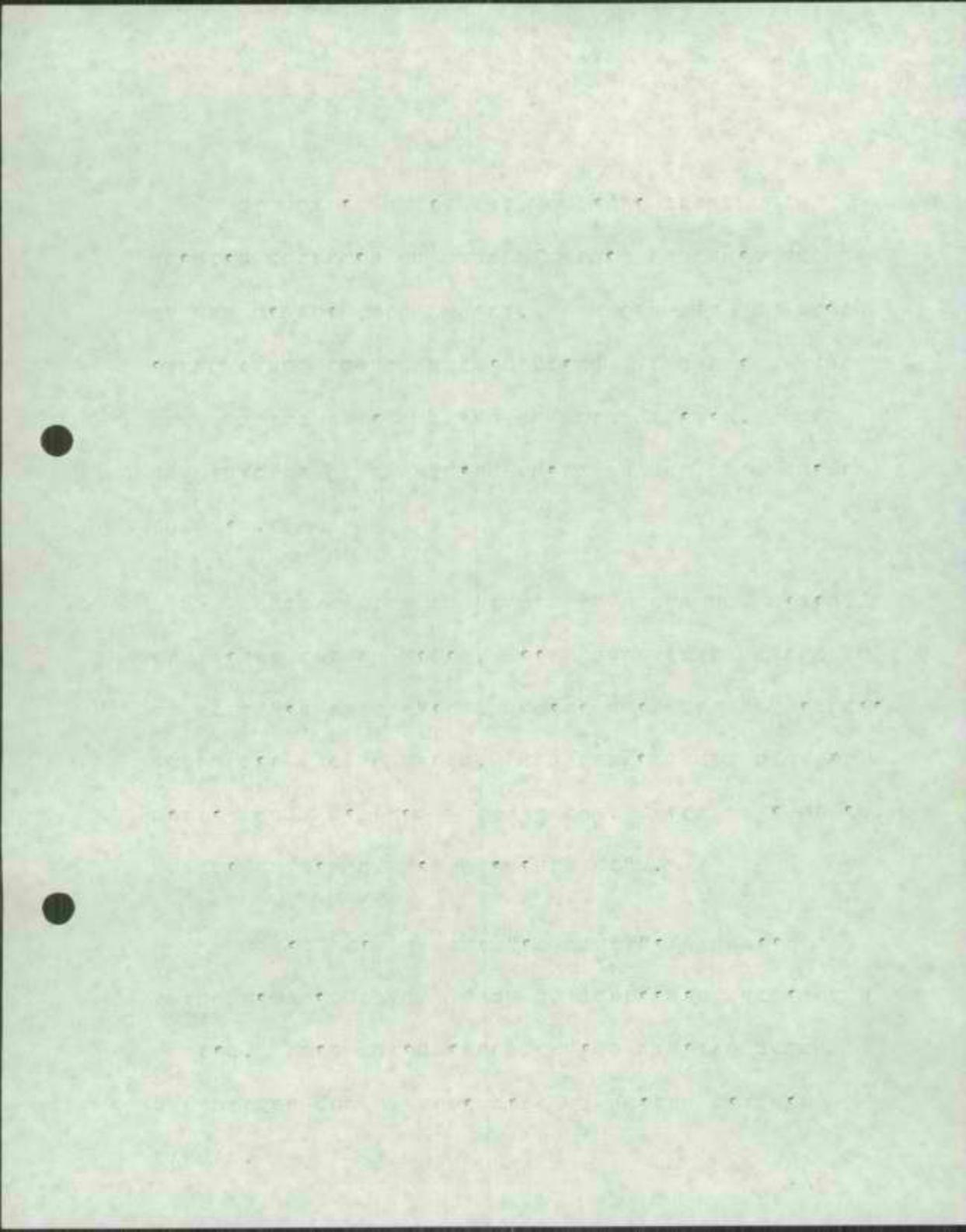
הנוצר הישראלי התעללה במלחמה זו לשיאים של מסירות
נפש לאומית ושל נאמנות פטריוטית. נוצר זה, שבחלקו היה
כוושא לבודד אורת חילו וחוסר ערכם חברתיים, התגלה
לנו בגודר מופלא ובמשענת בטוחה לעתידנו הלאומי. איינני
בא להעניק גושפנקה לאורה חיים, שהחפרקו התרבותית
והרוחנית היא מסימני העיקריים. אבל הנה בא המלחמה
ולמדת את בנו ואת כולם שלא לפז אלה ישבט הנוצר הישראלי.
בשעת מצוקה לאומית הוכיח הנוצר של 1967, כי אין הוא
נופל מאחיו הבוגרים שהיו לוחמי מלחמת הקוממיות. הלוא
וימשיך כך גם לאחר מבחן האש והסנה. עלינו לבדוק
ולחשלבן ^טחרבות עמוקה ומעודנאה יאה לעם עתיק בעל
מסורת רוחנית המחדש בעוריו.

מן הראוי להזכיר כאן על בילוי נסיך, שהוא מסימנייה המבורכין של המהפקה ^{לאומית} והחברתית שעברת על העם היהודי בדור האחרון. לראשונה מאז כמה מדיניות ישראל נלחמו במערבה הצבאית בנים של העולים, שבאו ארץם עם דרם העלייה הגדולה של שנות החמישים. בכוח האש והדם הוחטו כל העליות להיות עם אחד, ללא מחיצות ובדלים.

במסכת הגבורה וההתגברות של מלחמת ששת הימים, שוד תירשם בקורות הימים, בלבד מקום נכבד להתקפותם של הבנדעים ובהונע"יו, תלמידי בתיה-הספר העל-יסודיים לשלוחותיהם והגוער העובד. אתם וחבריכם מלאכם תפקידן היוגני בהקמת ביצוריים להגנת העורף, בעזרה לבתי-חולמים, למפעלי התעשייה הצבאית וליחידות הג"א.

אלפיהם רבים של גדע"ים ובגדנע"יו התגייסו לעדרת היישובים ומלאו מקומם של המגוויות בענפי המשק השונים. רבים אחרים יצרו ברגלייהם הזריזות מערכת קשר מסועפת להפצת צווי ביום של חטיבות מילואים לוחמות.

בסך הכל תרמו הגדודים 70.000 למי עבודה וסיעו
להפעלת שרוכחים אזרחיים חיוניים כדוגה, חשמל ומים.

מלחמת ששת הימים הובילה שוב את תילוגיותם של
מסגרת החינוך המרום-צבאי.

עמדו על המשמר. היו מוכנים למשימות האבטחות
לגו. שאו ברכבת העם.